

DIARIE POLITICĂ, COMERCIALE, LITERARIU.

(ARTICOLELE TRAMISE ȘI NEPUBLICATE VORU ARDE.)

Directorul ziarului: C. A. Rosetti. — Gerante răspundătorii: Anghel Ionescu.

Pentru abonare și reclame se voru adresa la Administratoriul ziarului D. C. D. Aricescu, Pas. Român No. 13.

Abonarea pentru district pe an. 152 lei
Șase luni 76 —
Tre luni 38 —
Abonamentele încep la 1 și 16 ale fiecărui luni
Ele se fac în districte la corespondenții ziarului și prin poșta.
La Paris la d. Hallegram, rue de l'ancienne comédie, 5; pe trimostru 20 franci.
In Austria la direcțiile postall și la agințele de abonare, pe trimostru 10 florin argintă valută austriacă.

Abonarea pentru București pe an	128 lei
Șase luni	64 —
3 luni	32 —
1 lună	11 —
Exemplari	24 par
Linia de 30 litere	1 leu
Tramisiuni și reclame linia	3 lei

OSOIU

Violare de legi, spoliare a proprietății, mare compromitere a cestiunilor averilor Statului, scandalu, și prin urmare scădere a Statului Român. Aceste sunt faptele ministeriului N. Crezulescu; mai adăogind că cine dă uă moșia a Statului pôte da totul.

REVISTA POLITICA.

BUCCURESCI, 23 Augustu.
4 Răpăciune.

Dacă ar resfoi cine-va diarielo române și procesele verbal ale Adunării, de când s'a pus în lucrare Convenționea și pînă la venirea la putere a strelucitului ministeriu actuale, ar vedea cu câtă stăruință învățai și luminații partisan ai guvernului actuale, urmând și ieși spiritului, majorității națiunii, pentru a putea parveni, scrieai și diceai: — Convenționea este ancora noastră de mîntuire, Convenționea începe pentru România uă eră de renascere, Convenționea coprinde principiile cele mari de la 1789, Convenționea asicură existența noastră politică, căci ea ne scapă de protectoratul exclusiv al Rusiei și ne pune supt garanția colectivă a puterilor Europei, se nu eșim din Coevențiune căci este ruină, este peire pentru guvern și pentru țeră, — și uă mulțime de esplicări și desvoltări ale acestor ideie.

Oamenii așind repitindu-se cinci ani asemeni lucruri, au ajuns negreșit a se convinge, chiar cei cari erau îndoișoi, despre aceste adevăruri ș'a crede că un guvern numai pe câtăva păși și va rămănea în Convențione pôte fi legale și are dreptul se esiste, și numai prin aplicarea marilor principie din Convențione se pôte pune țeră noastră pe calea cea mare a progresului ș'a fericirii.

Intr'adevăr, Convenționea este legea noastră fundamentale, este contractul social, care legă pe guvern cu națiunea, și fără de care nu pôte se esiste nici uă societate, aședind drepturile națiunii și regulile ce are se păzescă guvernului. Pe câtă timp amindou părțile rămănu credincioșe a-mindou contractul social, și reformele cerute de trebuințele timpului se facu printr'uă înțelegere comună, este armonia, este progres, și societatea înțregă este asigurată în desvoltarea puterilor sale. Când însă guvernul rupe acest contract, atunci el se pune afară din lege, afară din societate, atunci el nu mai însemnăză nimic, nu mai are nici uă putere, nu mai are nici un drept d'a existe; națiunea nu-l mai recunșce și nu se mai pôte crede indatorită a se supune voinței acelu guvern, pentru că el a rupt contractul care asicură drepturile națiunii și pe care jurase a le respecta.

Mulțumită răspândirii și esplicării acestor ideie în timp de cinci ani în Adunare și în diarie, națiunea română șcie astă-dă că guvernul actuale n'a

fosu întemeiată în țeră de Dumnezeu cu dreptul de a face ori ce va voi, și fără se fiă legat printr'uă lege d'a ave indatoriri către națiune. Guvernul s'a constituit prin voința și în virtutea Convențiunii, legându-se, indatorindu-se a respecta ș'a păzi neatinșă această Convențione în care se coprinde drepturile recunșcute națiunii și indatoriile impuse guvernului.

Acesta este singul cuvint d'a fi alu unu guvern în România, singura sa legitimitate, singura base pe care se pôte întemeia spre a rămănea la putere, spre a exista ca guvern legal și spre a ave dreptul a cere se fiă ascultat de națiune. Contractul care la noi legă pe națiune de guvern, și pe guvern de națiune, este Convenționea ș'a această legătură nu eșite de cătu numai pe cătu timp amindou părțile pădescu acest contract.

Astă-fel, Domnitoriul Alexandru Ion I., petrușu de aceste mari adevăruri pe cari sunt întemeiate tôte societățile organizate, a diș în urma alegerii sale aceste însemnătoare cuvinte:

„Înainte de a Ne sui pe tronul care Ne-au chiamat încrederea Națiunii, Noi, în facia Adunării, am făcut următoriu jurămintu:
„Jură în numele pre Santei troim și în facia țerei mele, că voi păși cu sințenă drepturile și interesele Patriei, că voi fi credincioș Constituțiunii, în testul și în spiritul ei, că în tôte domnia mea voi privilegia la respectarea legilor pentru tōși și în tôte, uitind tōtă prigonirea și tōtă ură, iubind de uă potrivă pre cei ce m'au iubit și pre cei ce m'au urit, nevind înaintea ochilor mei de cătu binele și fericirea națiunii române. Așia Deu și compatrioții mei se-mi fie întru ajutori!”

„Acest jurămintu arată linia de purtare ce avem a păși în Domnia Noastră. Guvernul Nostru va fi în tōtă puterea cuvintului, guvernul precum îl vrea, precum îl statornicesce Convenționea în 7—19 Augustu 1858, între Înalta pōrtă Otomană și Puterile garanți drepturilor Patriei noastre. **VOMU FI DOMNU CONSTITUȚIONAL!**”

Ecă daru singura și adevărata legitimitate a guvernului, d'a opserva Constituționea în testul și în spiritul său, d'a fi cu tōtă puterea cuvintului guvernului precum îl vrea, precum îl statornicesce Convenționea.

Cum daru omenii însemnați de la putere și luminații lor amici au perdut din vedere aceste cuvinte solemne ale Domnitoriului care exprimă în chipul cel mai limpede ce trebuie se fie guvernul, și care este legătura dintre guvern și națiune?

Cum daru au catezatu a căteia convențione care singură dă dreptul a eșite ș'a rupe acest contract care este singura legătură între guvern și națiune?

Și sunt cunșcute și constatate faptele cari dovedesc că guvernul ac-

tuale a calcat convenționea, și nici chiar învățai amici ai guvernului nu mai au curajul a dice că nu este calcată Convenționea. Controlul adunării care era basea convențiunii, nu mai eșite și el singur ne spun că nu mai eșite, și faptele ne dovedesc că nu mai eșite. Convenționea a încredințat Adunării dreptul de control, și adunarea care este singură competentă, singură suverană în cestiuni de bugete și de imposite, dobîndind cîvingerea că politica guvernului actuale este contrară regimului constituțional și intereselor țerei, a declarat că nu are încredere în acest guvern și nu i-a votat bugetele, daru guvernul, contra acestei voințe a țerei și contra testului și spiritului convențiunii a pus în lucrare prin ordinanță bugetele nevote și chiar refutate de Adunare.

Acestu singur faptu este de ajuns spre a se dovedi că convenționea este calcată și prin urmare, contractul dintre guvern și națiune este rupt, de guvern și guvernul actuale nu mai are nici un cuvint legal de a fi, ne mai fiind cum trebuia se fiă, și cum însuși domnitoriul a declarat că va fi, în tōtă puterea cuvintului, guvernul precum îl vrea, precum îl statornicesce Convenționea.

In Belgia la Malmes, s'a ținut congresul anuale catolic, la care marile scriitorii și ilustrul oratore comite Montalembert a pronunțat un discurs forte însemnat asupra acestei țose. Biserica liberă în Statul liber, vorbindu cu cea mai mare elocință în favorea libertății ș'a democrației.

Estragem câte-va pasage din acestu frumos discurs și din prețările facute de diariul La France spre a se vedea cătu sunt de drepte și adeverate ideile ce susținem în această foia:

„Catoicii moderni, a diș oratorele, se deosebesc în viața privată, daru cadu în viața publică. Afară de Belgia, ei n'au îmbrășat marea revoluțiune care a fundat societatea modernă. Ei regretă vechiul regime; și vechiul regime, ori care se fi fosu mărirea sa, are un defectu principale: el a murit, și nu va revia nici uă dată. Democrația eșite într'uă jumătate a Europei, ea va eșite mănă în cealaltă jumătate.

„Ca omu politici și ca istoric, consultu trecutulu, privescu viitorulu, întreb viitorulu și vedu prețulenți democrația.

Trebuie ca catolic să primescă cu franceză libertatea, daru libertatea întregă, nu libertatea politică fără libertatea religioasă; nu libertatea civile fără libertatea politică, urcioasă ipocrisia care consacră egalitatea supt ori care stepin; daru în libertatea în tōtă libertatea în tōte manifestările vieții sociale.”

La France, reproducând acestu cuvintu, face următoriele însemnate a-

„Sunt omeni cari se înderețnesc a tăgădui sau cari se indoiesc a recunșce cu franceză realitatea și intensitatea mișcării democratice; ei sunt orbi sau fricoși.

„Democrația este un faptu, celu d'ainteu din faptele societății nostre politice; libertatea, uă trebuință, cea d'ainteu din trebuințele unu popor. Ce ar fi astă-dă uă putere care nu s'ar întemeia pe basi largu democratice? Uă putere fără țaria și fără viitoriu. Ce ar fi uă ptere care n'ar ridica progresiv democrația către libertate? Absolutismu u supt unu altu nume, absolutismul cu tōte periclene ce coprinde.”

„Acestea sunt ideile cele mari pe cari înfocatul oratore te proclamă în micuțocul Europei, și cari coprindeu declarările cele mai complete și mai lamurite esupră marelui faptu politic și sociale care se petrece în prejurul nostru: triumful democrației.

Acesta este rezultatul revoluțiunii cei mari și puternice mișcare a ideilor, și sunt orbi sau fricoși, cum dice La France, acei cari se înderețnesc a tăgădui aceste marle adevăruri. Oamenii inteliginți cari ca d. Montalembert consultă trecutulu, privescu prezintele și întrebă viitorulu, recunșcu trebuințele societății moderne, și mergu înainte cu vechiu împinș de ideile cele mari ale democrației.

„Pentru ca un om, dice La France, care nu este democrat ș'a ale căru supteniri și gusturi n'au nimic democratic, se salute cu asemeni cuvinte triumfulu democrației, trebuie ne avertat tōtă forță faptul materiale celu mai incontestabile, tōtă autoritatea evidințil cei mai înresistibile.”

Câte lecțiuni pentru guvernele cari mai pot înțelegi!

Radion.

MONITORIUL OSTII

ROMÂNULUL.

XI.

(A vede No. 1. 2. 3. 4. 14. 15. 16. 17. 18. 20. 23 Augustu)

Coalițiunea.

(Ce a susținut ea s' pentru ce Ministeriu o combat.)

Șacm când seim că un mare periclu aduce tot deuna unircă partitelor, și că la noi periclu s'a constat oficial și în UNANIMITATE, În Adunare, se călămă ce a susținut acest coalițiune și care sunt principii ce avurăm fericirea ai vedea în anul acesta susținuți și proclamați oficiale în facia națiunii ș'a Europei de către stingă, dreapta și centrul Parlamentului Român, și ce a combătul ministeriu și aderenții se?

Amu susținut, domni Ministrii, poporul Român și Revoluțiunile lui. Se v'aducem aminte fiindu că ai uitat, fiindu că omul uită cea-a ce nu-i place. Ecă ce amu diș noi, în ședința Adunării de la 14 fevruariu prin d. Ion Brătianu.

„D. Manolaki Kostaki a diș, și mi es pare și alți, că poporul român nu e blându de datu cănda ESTE APASATU.”

Ecă, domni Ministrii insulta ce ai făcutu, ce ai voit a face poporului Român, căci faptul nu lă puțeface; Elu este prea sus și prea tare, ca insulta voastră s'ajungă până la dișul și selu atîngă. Daru aceste cuvinte arată scopul vostru, simțimintele voștre. Ele arată cum voi ș'amicii voștri, ai voit, prin d. Manolaki Kostaki, Președintele ministeriului de la 13 Iuliu, președintele coalițiunii voștre celei secrete și naturale, se miosorâți poporul în ochii se, se lă degradați în ochii Europei, s'arâtați că elu nu este blându de cătu cându este apasatadică că este selbaticu cându este liberu, că nu mai are în trinsulu altu simțimintu de cătu acela de sclavu, de fēră vilă și selbatică. Ecă simțimintele voștre, ecă principiile voștre, ecă scopul coalițiunii voștre secrete și naturale, și ecă și simțimintele, principii și scopul nostru.

— „D. Ion Brătianu. Nu este așa.

„Poporul Român a datu dovedi că dacă este blându, dacă recunșce autoritatea, n'o face de cătu din simțimintulu de moralitate, din ideile de dreptate și de naționalitate. Ori ce guvern ar veni, ș'ia nu ca acela alu repusatului Grigorie Ghinea, cu topuz și cu puterea d'a pēcelui, precum a diș d. Kostaki, daru vie cu puterea Moruzilor, a Mavroghemilor ș'a altora cari s'burau a capetele, nu credem că acelu guvern o se fiă mai multu respectat de cătu astă-dă; din contra ose fiă mai desprețuit. Și dovida, este 1848.

„Atunci s'a făcutu uă revoluțiune. Domnitoriul, din nefericire, n'a creditat că trebuie se se pue în capulu acelu mișcări naționale. Poporul a rămăsu atunci fără guvern și nici oșpa mai mică neruduală nu s'a făcutu.

„Amintind uă Revoluțiune, d. Manolaki Kostaki, a diș că am arșu Regulamentul. Da, domnitoru, lam arșu, și ne facem uă gloriă din acesta fiindu că în acelu Regulamentu era PROTECTORATUL ȘI DOMINAREA RUSESCĂ, și noi nu mai voiam acelu PROTECTOR. Lam arșu, și fumulu se s'adus ca unu olocoșt în ceruri, și Dumnezeu ne a ascultat.

„La 48, nu era guvern, nu mai ora putere, poporul Român era fără frū, fără biclu. Facu apelul la onorabila dreapta, acei cari erau în contra revoluțiunii, se spue dacă s'a miscat vr'un frū de peru din capu vre unu-a, dacă s'a furat ceva. Era unu ce m'facușu: lumea tōtă dicea: — pare că și hoții s'au sfășănit! — Și se sfășiseră în adevăr. Ii sfășăse credința lor în viitoriu, în dreptate. Cedeau tōți că în fine națiunea română are se-și ie rangulu se în concertulu puterilor europene, și fiă care Român voia se s'arate de nu d'acastă sorte.

„Rădicați daru sus, drapejul României, faceți ca guvernul se fiă adevăratu, respriune a viitorului a mării naționale, etc. etc.”

Ecă că voi a-și voit a ataca poporul Român declarândulu selba-

tică, și dicind că numai prin „*topuză*” prin pecetluită și capete sburate se poate guverna națiunea, și că noi am susținut din nou, Revoluțiunea de la 1848, și c'aurăm fericirea cea mare d'a trăi și a vedea că toate partilele întrunite în Parlamentul României recunoscă că Ea a fost atăt de mare „în câtă chiar hoții se sfâșiseră”.

Pentru ce dar ne combateți în loc d'a ne mulțumi? Fiind că nu voiți ca națiunea Română se s'afirme, și se aibă conștiință de dreptul și de puterea ei? Fiind că nu voiți se scie și ea și lumea că principii ei și faptele IEI erau astăfel în câtă chiar hoții se sfâșiesc? Fiind că n'locu d'a voi ca dinsa ca chiar hoții se sfâșiesc pare c'a-ți voi ca chiar sfâșii se devie hoți?

Ecă că noi avurăm fericirea cea mare se trăim ca se putem dice din nou, și d'astă dată în parlamentul României, și n'aplausul tuturor partitelor întrunite, c'am arșu Regulamentului și că ne facem uă gloriă din acăsta. C'am arșu Protectoratul și domnia Rusescă.

Pentru ce dar ne a-ți combătut și ne combateți, în loc d'a ve fi întrunit și voiți cu noi la acăsta d'n nou ordere a Regulamentului, la acăsta din nou protestare a națiunii, în întrunire acum cu toate partilele, și în Parlamentul României, contra domni și n'ururii Rusesci? Pentru ce nu v'a-ți întrunit cu noi, când avurăm rare și frumoasă fericire a arde din nou și Regulamentului și domnia muscalăscă din România, ș'ale arde în Parlamentul României în unire cu toate partilele? pentru ce nu v'ați unit cu noi când avurăm cea mare fericire d'a ve dice în parlamentul României.

„Rădicați sus drapelul României ș'al mărire naționale?”

Pentru ce voiți contrarul?

Am făcut și mai mult. Am combătut p'acei din tre voi cari aruncau în mijlocul Adunării cuvintele de anarhiă, spre a ne compromite astă-fel în ochii Europei ș'avurăm fericirea a vedea sancționându-se de către parlamentul României din anul 1863. Revoluțiunea națiunii de la 1821.

„D. Kogălniceanu ne a vorbit de dictatură, alți de anarhiă, c'o se sbore ca-petele pe ulițe. etc. Eu, domnilor, nu am temă nief de dictatură nief de anarhiă, pentru că anarhia n'a fost nief uădată în țera noastră. Anarhia a adus-o numai străinul și guvernul ăru nu națiunea, și desfidă pe ori cine amăreta uă epocă când era anarhia. N'a fost anarhiă nief în timpul lui Tudor, care nu tăia capetele boiărilor ci numai p'ale străinilor, cari din contra, pe Români îi chemă în tabera sea și-i conjura, se lucreze pentru cauza română și dacă clasele avute n'au conlucrat cu dănsul cauza este că nu erau destul de inteligente ca se-lu pricépa; MAI TARDIU ÎNSA AU ÎNTELESU, ȘI DOVADA ÉCA-O „CACUMU S'AU PUSU PE TERIMULU PE CARE SE PUSESE ELU.”

Pentru ce dar nu v'a-ți unit cu noi, ca se proclamă și voi de naționale, Revoluțiunea de la 1821? pentru ce n'ați saltat de fericire când a-ți vădută că toate partilele declară Europei că numai străinul și guvernele cele rele au adus anarhia în România dar nief uădată națiunea? Pentru ce n'a-ți saltat de fericire când ați vedută că toate partilele în unire declară că s'au luminat și s'au pus toate în unire pe terimul reîn-

vierilor naționale de la 1821 și 1848?

Și pentru ce nu v'ați unit cu noi spre a da și mai mare tăria și mai mare consacrare acestor sfânte declarații?

Și fiind că nu v'ați unit la toate aceste declarații, ba încă ne-ați combătut cu înviersunare, n'ați declarat voi înși-ve prin acăsta că voi numai ați remas contra Revoluțiunilor de la 1821 și 1848; că voi numai ați remas pentru Regulament, că voi numai ați remas pentru domnia rusescă și că voi numai n'ați voit se rădicăm sus drapelul mărire naționale, că voi numai n'ați voit se puneți foc Regulamentului și protectoratului rusesc ș'acăsta pentru că voi ați ca focul lui se nu se potă urca ca un olocost la ceruri și se ne ajute Dumeđeș?

Dumeđeș însă ne va ajuta căci cu noi este națiunea, acum mai cu semă când ve vede bine cine sunteți și ce voiți.

Am susținut, domni Ministrii, noi, monstruoasă condițiune, autonomia, dreptul suveran al poporului și nebiruita lui putere, și voi le ați respins și v'ați silit alu deconsidera ș'al micșora înaintea Europei și chiar în ochii seși. S'o dovedim ș'acăsta prin acte oficiale.

S'a declarat în Adunare, nu numai de noi cei 63, ci de toți cei apținuți că puterea executivă lucră cu puterile străine și că națiunea nu scie nimic. S'a disu de către cei cari erau în contra noastră și cari dice că pentru acăsta sunt patrioți, democrați, virtuși sel. „că lucrările guvernului cu puterile străine fiind cunoscute națiunii, ș'acăsta într'un timp când evenimente însemnate se pregătesc în jurul nostru, a pus națiunea într'ua incertitudine plină de îngrijiri.” Cuvântul e mare, este foarte grav, și devine și mai grav când el a fost scris de cei cari se declarau cei mai devotați slujitori ai guvernului aptuale.

Se ne mai aducem încă aminte că în guvern erau domni generari Florescu și Tellu, cari fuseseră amindoi și în acea-a-și epocă membrii ai Comisiunii Centrale, și d. Knéz Kantakozino, care era la Ministeru încă de la acea vizită ce s'a făcut imperatului Rusiei și despre care a vorbit în cameră d. Ion Brătianu. Se ne aducem aminte că domni Tell și Florescu s'au unit amindoi la Comisiunea Centrală ș'au pus un anes la proiectul de constituțiune, prin care specifică numirea unui principe străin, nu scim prin ce mod. Se ne aducem aminte c'acăsta fapt era de mare gravitate și foarte compromitător căci se făcea atunci când faptul Unirii, făcut de națiune la 24 Ianuariu nu era încă recunoscut de puterile europeene. Se ne mai aducem aminte că totu d. Generari Florescu vine la tribuna Adunării și declară că ideia lui este pentru un principe străin, și că se va face, se va organiza la timp.

Se ne mai aducem aminte încă că s'a disu în Cameră că tronul lui Stefan este totu la lași, că ei mai mulți din ministrii și din aderinții lor apținuți, ne a vorbit că votându adresa noastră am pericula unirea, am avea doi Domni, și că d-nu Cogălniceanu a mersu pân' a ne amenința

c'am putea avea dreptu Domnitoriu și pe Daud-Pașa armănelu.

Ore acestea nu sunt cel mai mare atac ce s'ar putea face națiunii, cea mai deplină deconsiderare, ș'am putea dice chiar un apel străinilor? Căci dacă noi înșine, și chiar în Cameră, declarăm că n'avem cea mai deplină încredere în națiune, cum ore străinii vor avea cea mai mică temere? Și când Ministeriul însuși spune de la tribună, că are în vedere Principele străin, că negociază că va negocia, nu este a declara cel mai mare dispregiu pentru națiune ș'a da cea mai de marte lovire autonomiei noastre? Și n'a avut dreptu domnu Brătianu se dică Ministrilor acele cuvinte care au avut în adevăr puterea de cari ne vorbește *Monitoriul Ostu*: acea-a d'a înfruntea culpoșilor?

„Eu, domnilor, aveam ore care bănuiele, și ve spun drept că una din temerile cele mari ce aveam era tocmai declarațiunea făcută de d. Florescu, dar n'ați fi îndrăsnit se faci mănășune de dinsa, fiind că m-ar fi disu onoratul d. Crezulescu, cu vocabulariul „dumnețu, că sunt calomnitor.”

„Lumea a n'ceput se bănuia că este o influență străină care voriesce ca lucrurile în România se n'abia stabilitate, ca astă-fel se potă intruă și se-și dobîndesc puterea sa cea vie. Dar nu este numai uă influență, domnilor; diareie străine, ne vorvesc de UNU DUCE MUSCALU ca candidat al tronului României. Diarele vorbesc, și proverbul dice: — unde nu este foc nu este fum. — Așa s'a vorbit de abdicare și de ducele Leichtenberg.”

Ș'acum nu mai puteți dice nimic, domni ministrii, fiind că singuri voi a-ți declarat c'aveți în vedere, va se dică că negociați pentru un principe străin. Dar când națiunea v'a datu acestu mandat? și ecă că singuri ați declarat că nu este națiune de vreme ce declarați că lucrați s'o dați unui principe străin fără s'aveți mandatul ei, și de vreme ce declarați că va temeți de toți cei cari ve n'chipuți c'ar putea fi candidați, ve temeți chiar de un pașă armeanu. Ecă acum și declararea noastră în adunare în facia Europei întregi.

„Ori cât de mare se fia talentul acelora cari au venit ș'aruncă desănimerea în sufletul românilor, și potă încredința că la cel d'anteu pașă se ar cuteza a veni cu un firman, totă România ar fi în picioare. Mai mult încă; dacă puterile garanți, ar numi d'a dreptul unui principe, și pămînteauu fia străin, TEARA ÎNTREAGA S'AR SCULA, AR PROTESTA. Ea ar responde că nu recunosc nimunu dreptul d'a dispune de tronul României, de cât numai iei în se-și.”

„Pe cât timp vom sta pe terimul naționalității ș'al libertăților publice, nu vom avea nief pașă armeanu, nief vre unui ambițios nu-și va intra gârgăuni în cap d'a se sui pe tronul lui Mihai ș'al lui Stefan.”

„El cum crede d. Cogălniceanu, că d. Sturza, cu totă capacitatea, și totu meritul și geniul se; se; Brăncovănu, Ghica, N. Bibescu de la Paris, se alu, pe care ar putea se-lu tramița puterile, cum crede că d. Sturza, cu totă talia sa gigantică, ar mai putea se strice unirea care a făcut-o uă dată un neam întreg, români, și cari au făcut-o contra voinei Europei întregi!

„Se ne aducem aminte, domnilor, c'am fost două State deose-

bite cu o Convențiune suptă-scrisă de șapte puteri, cu Turcia, Rusia și Austria în costele noastre, cari au totu interesul asupra României, și că noi am sfâșiat Convențiunea, am luptat în contra tuturor pasiunilor, tuturor intrigelor ș'am făcut unirea. Și cea-a ce am putut noi se facem o se potă d. Sturza, Bibescu, Ghica, se desfacă? Cea a ce Europa intrégă n'a putut se opréscă, o se potă dumnețu, lor se strice? El domnitorul ATUNCI „DESPRETEUITI NATIUNEA MEA ȘI PROTESTEZU IN NUMELE IEI! (Aplauze.)”

Aplauze, adică incuviințarea a tuturor partitelor, Aplauze, adică că pe terimul Autonomiei, al independenței naționale, al recunoscerei suveranității poporului, numai este osebire de credințe. Și voi domni ministrii numiți acăsta întrunire coalițiune monstruoasă? Dar atunci ce voiți voi?

Ve dicem în adunare, toate partilele în întrunire:

„Noi n'am voit în Adresa noastră de cât două lucruri. Unul: se dicem guvernului că nu mai merge, că trebe se se opréscă și s'apuce pe drumul reformelor, pe drumul moralității. Ș'al două: că în facia impregiurărilor în care se află Europa, când multe s'a disu, mult s'a scris și se lucră, am voit, se scie Europa că națiunea română nu este murtă, nu este amorfită, și că nu poate nimine se dispue de dinsa; că TRONUL ROMÂNIEI NU ESTE NICI DE SPOATATU, NICI DE SPECULATU, NICI DE DATU, NICI DE VINDUTU. (Aplauze prelungite) națiunea română este vie și are dreptul se se poșede în totă întregimea cuvintului. Ea n'a datu nimenu dreptul se strateze ca se-i dea principe străin.”

Și voi le respingeți toate acestea, proclamate în Parlamentul României, în aplausul prelungit al tuturor partitelor, și diceți că cei cari le proclama toate acestea, cei cari ceru punerea lor în lucrare, sunt uă coalițiune monstruoasă. Și când le respingeți, dupe ce declarați că negociați în străinătate pentru principii străini, nu mărturiți că nu voiți mărirea, independența și suveranitatea poporului Român! când declarați încă că ve este frică de cutare sau cutare candidați și chiar de un pașă armănu nu mărturiți că dupe voi națiunea Română este murtă? Și declarațiile noastre și respingerea ce le ați făcutu nu este dovadă că v'am prinsu asupra faptului celui mai criminal? Plecați daru capul căci ecă în adevăr pata infamiei imprimată pe fruntea-ve. (Va urma). C. A. Rosetti.

— Francfort 28 August, s'era. Jurnalul „Suddeutsche Zeitung” anunță că pentru mâne s'era se așteptă la Berlin uă propunere prusiană la proiectul de reformă.

— Francfort 29 August. În ședința de astăzi a Principilor se va închiia desbaterile speciale.

— Newyork 20 August. Generariul Lee a luat pozițiune cu 150,000 trupe între Madison-Courthouse și Frederiksburg; se crede că vor se ocupa pozițiunea între Meade și Washington. Charleston, unde a plecat uă parte din armia lui Meade se bombardă de la 14. Recrutația la Newyork se face cu liniște.

— Mexic, 22 Iulie. Ambasadorii de aici au refusat d'a uerge cu luarez la Potosi.

— Leopold, 21 August. Lelewel, despre ale cărui operațiuni nu s'a au-

ditu nimic în timp d'ua lună, a reapărut pe teatrul de resbel. El s'afă în capul unui corp de 1000 omeni între cari 200 călăreți la fruntaria districtului Lublin.

— Odesa, 15 August. Din 25,000 omeni veniți de la Caucaș, a fost trimisă uă divisiune la Nicolajeff, cei lași la Kiew. În Podolia se va concentra un corp de 40,000 omeni. (Se nu se uite că Polonia respinși de guvernul nostru se duseră în Podolia.)

— Constantinopol, 22 August. Armările continue. Guvernatorul Dardanelor a fost chemat aici spre a se justifica. De la Anapa aflăm, cu dată de 7 August, că Rușii au părăsit trei forturi lângă Abana spre a se imbarca pentru Odesa și Polonia. De la Teheran au sosit nuvele, cari spun, că concista Heratului a deșoptat uă mare plăcere pentru resbel, dar că Șachul voiesce mai întâi s'aștepte raportul ambasadorului persanu la London.

— Athenă 22 August. Cei patru ministri ai câmpiei, (partidă moderată), au dat demisiunea lor. Ambasadorul englesu a adresat guvernul uă notă, atingătoare de conflictul la Pireu, cerind severa pedeapsă a culpabililor. Mei mulți notabili gonți prin revoluțiune, între cari generalul Milios, Colokotronis și Katatzas s'au întorsu. În provinciile domnesce liniște; și în Messenia și Lacomia starea lucrurilor nu este de natură a inspira uă temere serioasă. Generalul Kallergis a fost însărcinat cu misiunea d'a însoți pe rege în călătoria sa la Grecia.

— Prag 27 August. Redactorul gazetei „Narodny Listy”, domnu doctor Gregor, condănat pent'unu delictu de presă, a eșit astăzi de la închisore ș'a fost priimit cu uă mare ovațiune. Mi de omeni adunați lu au salutatu cu cele mai entusiaste aclamațiuni, au deshamatui cai de la trăsura și poporul lu a trasu pînă la locuța lui; prin toate stradele prin cari a trecut, a fost inundat cu uă ploie de flor și de cununi. Poliția a intervenit, dar nu s'a întâmplat nief uă desordine.

— Leopold, 27 August, 8 ore 45 minute s'era. Diariul „Narodowa” anunță: În Lissianka, dincove de riul Dnieper în Ukraina s'a revoltat țerani. Uă despărțire de 1,200 omeni a n'vinsu uă despărțire rusescă. Generariul Trepow a incongiurat la 24 August cu cavaleria, infanteria și artileria pe Poloni; 100 țerani a rămasu morți, mulți s'a făcutu prizonieri și s'a desarmat, 20 din capetenile lor s'a spândurat. În urmarea acăsta a luat rescularia uă mare întindere ș'a ajunsu pînă la Rzyszcen; și cöprinde acum 20,000 țerani.

— Leopold, 28 August. Rucki și Wierzbicki au combătut la 23 lângă Tarnawka ș'a câștigat uă biruință însemnată în contra inamicilor, cari atacaseră d'ua dată din trei părți. Perderele Rușilor sunt foarte însemnate.

— Francfort, 28 August. Ministrul Saxoniei, d. Beust, a adresat domnului de Raggenbach uă notă prin care responde la obiecțiunile Bavariei dicând, că principii s'au adunat pe baza actului de reformă c'ua deplină încredere ș'au intrat în deliberațiune otăriți a ajunge la uă înțelegere. Deplina libertate de incuviințare sau refusare este garantată. Pro-memoria austriacă a datu deslușiri pe deplin satisfăcătoare. Astă dată s'atinge a da poporilor securanța, că Principii sunt otăriți a se înțelegere între dînșii ș'a face mari concesii. Patrioții înțelepți vor prefera concesiuni mai mărginite a tuturor Principilor uniți, unor făgădueli mai întinse a unui guvern isolat. (al Prsiei) Neresponsabilitatea Principilor nu potă fi un obstacol pent'ua înțelegere ime-

diată. Ministrul afacerilor străine s'a flâ presinț spre a pădi principiul responsabilității, care vis-a vi de reprezentanșii țerei este rezervat consimțimintului lor; principiul constituțional nu este întru nimic călcat.

Sibiu 28 August. Ședința dietei. Discușiunea generale asupra raportului comisiunii atingător de cea d'antîi propunere imperială: Efectuarea principiului de egalitate a drepturilor ș'a confesiunilor națiunii române. Unu-spre-dece oratori ai vorbitu pentru primirea proiectului. Măne va conșinua dezbaterile generale și dupe probabilitate se va și termina.

Kopenhagen, 28 August. Nisece imprejurări neprevădute suntu cauza că regele George (al III Grecei) se ntorce eară aici, dupe uă scurtă absință. Ple carea definitivă nu va avea loc de cătu pe la finitul lui Septembrie. — Engliera n'a protestat în contra unei blocade eventuale din partea Danemarcei a porturilor mării Nordului. Dieta se va convoca la 21 Septembrie și Senatul: (Reichrath:) la 28 Septembrie.

CESIUNEA APEI.

Să nu se sperie cititorii nostri, nu vorbim aci de vechia procedură criminală din timpul barbarismului a virteii de mijloc, unde se aplică acusalilor tortura, ce se numea forte ingenios „cestiunea“, nici nu vorim a pune înainte ochilor lor un tablou retrospectiv al inchișiunii spaniole; nu vorbim d'acea tortură teribilă ce se numea cestiunea apei (la question de l'eau) și care era de două feluri: a ținea pe acusatul într'uă complectă imobilitate ș'a lăsa de pice dintr'uă mare înălțime pe creștetul capului său, în intervali egali de timp, câte uă picătură de apă, care producea uă durere nesuferită prin neconșința repetire și adesea nebunii; sau a culca pe acusatul vertical, resemat corpul, suptu capu și suptu picioare, și intinsu prin corde în cătu nu se putea încovoia ș'apoi a fi turna în gură mară cătim de apă, pină a perde cunoscința și simțirea. Nu, suntem de parte a voi se ntreținem pe cititorii nostri de nisece asemenea atrocități a le vechei proceduri criminale; acum avem uă procedură nouă și vom vorbi numai de cestiunea aprovizionării capitalei cu apă de băutu.

Omenirea se civilisă, legile au ajunsu mai omenose, tortura de multu nu mai există în țerile civilizate; principiile sacre de drepturile omului, de libertate, egalitate și fraternitate au ptrunsu în legi și'n societate, progresul și lumina au gonitu barbarismul și intinericul, trăim c'unu cuvintu în seculu alu 19-lea, și cu toate acestea, vai! — trebuie s'o mărturim, — uă mare parte, amu putea țice cea mai mare parte, a locuitorilor Bucurescilor, în timpul nostru, în anul mântuirii 1863, este condamnată la tortură, la cestiunea apei, și încă, această parte condamnată este nu numai inocente, dar chiar ne acusată. Într'adeveru, cestiunea aceasta nu mai este din cel. două feluri susu citate ale vechiei proceduri criminale, daru este de alte două feluri.

Intăiu. Cestiunea (tortura) apei aplicată la toți locuitorii Bucurescilor în genere, și fără osebite de calitate, de secșu, de virstă sau de stare socială; uă comună penalitate impusă tuturor fără deosebire și care constă în a bea noroiu lichid și filtrat cându potu, daru în genere otrăvit cu păsă acră. Dulceța apei Dimboviței a ajunsu proverbială, a fostu cântată în versuri de cel mai bunu amic ai meu, — Dumneșu să ierte acestu păcatu! — daru negreșit, că nici prover-

bulu popularu, nici amicul meu intimu n'au avutu în vedere cea apă a Dimboviței în sfarea în care curge prin capitala Romăniei. Totu noroiulu și tôte necurățenile întinse capitale a jungu în fine în matca acestu „riuleșu cu unda dulce“, în cea undă se scaldă nu numai omeni, cai, vite, bivoli, daru se aruncă într'insa și totu felulu de mortăciuni: căni, pisici, găine; cea undă lăudată și cântată este unu amalgam de tôte imondiciile posibile, este săturată cu tôte necurățenile unui mare orașu și locuitorii lui suntu condamnați a s'adăpa dintr'insa. Condamnatulu este ingeniosu cându este d'ă scăpa de consecințele penalității sale: la secretu închisării, își face uă societate d'unu șorece, d'unu păiajen, și legă uă amiciță cu aceste ființe inferioare; locuitorulu Bucurescilor a inventat filtrarea noroiulu lichid, ce este condamnatu a bea, sau curățirea lui prin amestecarea cu piatră acră, și, cumu galerianulu nu mai simte grăutatea lanțului, elu nu-și mai aduce aminte de cea-a ce bea, setosulu înghite noroiulu curățitu și limpsitu și recitu și își închipuiesce că bea apă de giria, apă de băutu.

Alu doilea. Cestiunea apei, aplicată numai unora din locuitorii mahalagiilor cari locuiesc mai departe de malulu Dimboviței. Aceștia suntu condamnați speciale a răbda setea, a fi lipsii chiar d'acestu noroiu lichid. Nenoroiciții acei atarnă cu desevirșire de la buna voință a purtătorilor de apă, sau, cumu se numescu, a sacagiilor. Vara, la căldurile cele mari, cându apa este uă indoită necesitate, trecu adese țile întregi, pină se s'arate mântuitorulu sulfelor însetoșiate, sacagiilor, și cindă s'aratu în fine, este asaltat de toți vecinii, căci în nici uă casă, n'a mai reamă uă picătură de apă, și toți locuitorii suntu d'uă potrivă setoși. Tortura teribilă a răbda setea! a răbda sete, cându termometrulu arită 38 grade Réaumur la umbră, cându sângele ferbe în vine, cându gura este secă și gitlejul uscat! Vara, pe căldurile cele mari, purtătorii de apă suntu toți întrebuințați a stropi căile cele mari: calea Mogoșoiei, calea Belvederei, Strada Lipsanilor, ca privilegiații societății se se potă preambla spre seră în trăsurile lor pe recore și fără a se ineca în praf. Se ne ferescă Dumneșu, a invidia p'acei fericii de plăcere a se preambla, fără a fi asfisiați în nuori de praf, daru fie-ne permis a deplunge șortea nenoroiciilor condamnați la tortura setei din cauza că sacagiul suntu întrebuințați pentru stropirea podurilor. În plângerile lui Ieremia, calamitatea cea mai mare, ce citeză profetul, este că poporul lui Israel este silitu ași cumpera apă. Ei bine, Bucuresceni s'alla în categoria Israelilor din timpul lui Ieremia, cându au fostu pedepsiți de urgia cerescă, suntu siliți a cumpera apă. Și prețulu apei este mai mare vara, cându tötă lumea are mai multă trebuință de dinsa, de cătu erna, cu tôte că atunci transportulu este mai anevoie; în suburbiile mai departate de centrulu seșu de malulu riulu se plătesce erna sacoa de apă 30 — 36 parale, daru vara, pe căldurile cele mari, 50—60 parale, și nici uă acestu prețu nu se găsește, tocmai cându cine-va are mai mare trebuință.

Este din nenorocire unu adoveru constatat și necontestabile, că locuitorilor Bucurescilor li se aplică cestiunea apei (tortura) în dou moduri, unu modu general și unu modu speciale: toți în genere la beutură de noroiu lichid și filtrat, și unii în parte a răbda setea. Cătu de culpoși se fie nenoroiciții orașani, totu credem că cea penalitate, la care pară a fi condamnați în perpetuitate, este prea as-

pră, prea noemenosă, căci este contrariă spiritulu seculu, contrariă progresulu și justiției. Protestăm, daru în numele omenirii, în numele justiției și 'n numele civilizației, contra continuării acestei torture și ne permitem a propune uă remediere pentru cea calamitate publică.

Credem că ar fi mai nemeritu a îngropa în pământ animalele morți de cătu ale arunca în Dimboviță. Credem că ar fi bine a regula cursulu riulu, astu-felu în cătu se nu scadă apa cătu uă dată atătu în cătu omenii abia potă lua într'insa uă baie de picioare, și se nu potă alte ori se creșcă pină a inundă suburbie întregi. Malurile riulu ar trebui se fie libere pentru circulașunea în tötă întinderea lui, pavate și plântate cu arbori; locurile destinate pentru scaldare și adăparea cailor se fie deosebite și se nu fie permis de cătu la acele locuri. Taierea vitelor se nu fie permisă în centrulu orașului, ci se se facă la marginea orașului, unde riulu ese din Capitale. C'unu cuvintu, poliția sanitară se ngrijescă pentru salubritatea publică. Daru tôte aceste măsuri se voru da încă uă apă bună de beut, de și va fi mai puțin scărboșă. Pentru apa de beut, de care avem uă tătă trebuință va trebui se conducem în orașu apă curată și limpede din sorginți (isvoro) de care s'alla destule atătu în cerculu orașului, cătu și improjurulu se. Avem asemenea sorginți la Cișmegiu, la Filaretu, la Isvoru, la Ferestrou, la Colentina, la Văcăresci, la Mărcuș și la alte locuri. Din acele sorginți s'aru putea aduce apa în Bucuresci și s'aru putea întocmi fontane la acele locuri unde cere trebuința. Stremoșii noștri, Romanii, au avutu uă mare îngrijire pentru aprovizionarea orașelor cu apă, bună de beut. Ancora d'astă ție lumea admiră, în ruinele lor, construcțiunile gigantice de apăduce romane, cari duceau apa dintr'uă mare departare la orașu.

Nu suntemu competenți a deslega marea cestiune a aprovizionării capitalei cu apă bună; acosta este misiunea medicilor și inginerilor; cei d'antîi voru examina prin analiză chimică apa sorginților de cari putem profită, cei lalți voru face planuri și devise pentru aducerea acelor ape în Bucuresci, și pentru repartișunea lor, unde cere trebuința. Daru mai nainte de tôte este misiunea municipalității a lua inițiativa într'uă cestiune atătu de importantă. Municipalitatea ar trebui se convoce uă comisiune specială de omeni competenți, cu sciință speciale; se prescrie unu premiu pentru elaborarea celui mai bunu proiect, la care se potă concura toți; acele proiecte trebuie se fie însocite cu devise și comisiunea se aibă a le examina și a supune în așteptu Municipalității pe cele mai bune și apoi va îngrijii pentru efectuarea celui mai bun și mai avantajos proiect.

Credem că cestiunea aprovizionării cu apă bună și în cătime de ajunsu, este mai urginte de cătu multe alte și că trebui a se lua în considerașune. Scim că ocupările consiliulu municipale suntu multe, daru credem că acesta merită preferința, fiindu strinsu legat cu tôte cele lalte, fiindu că de la deslegarea iei atarnă și salubritatea și înfrumusețarea orașului, fiindu că s'atinge de cea d'antîi necesitate a vieții. Eramu p'aci a uita, că avem și unu ministeriu al lucrărilor publice. Cestiunea este și de resortulu acestui Ministeriu, daru ciointirea budgetulu acestui ministeriu nu ne lasă a spera că se va pută face ceva printr'insulu; remăne dară se facă cetățenii înșii prin Municipalitatea lor.

Iernescu.

Domnului ministru de Interne.

D-le Ministru,

Suptu iscălișii, încă din anul 1857, ne amu strămutat după proprietatea Lunguleșii din Dâmbovița pe proprietatea Breșoia a d-lui Nicolae Bibescu; ne-amu urmatu tôte dă-ile către proprietate în termen de cinci ani. Ne mai convenindu-ne a mai șed pe proprietatea d-lui, amu făcutu legiuitele forme, încă din torma anul trecut de la împlinire de unu anu, se ne reîntorcem ărași lingă țerina părinților noștri. Ne-amu răfuitu încă de astă torma, faciă cu d-lu suplu-prefectu de Snagovu, de tötă datoria pe cinci ani trecut, după cumu dovedesce biletele ce posedăm, ne-amu sevirșit în fine tötă datoria de muncă atătu către proprietate, precum și a noștra pe acest anu, ne aflăm în proprietatea d-lui astăț așteptind uă timp a ne stremuta atunci cându dicteză legea.

Nu scim acuma suptu ce cuvintu d. Bibescu ne a luat cu de la sine putere optu boi și trei căruțe de cincideci de țile în transportu după a d-lui voință. Amu reclamat pentru această faptă d-lui sub-prefectu locale; nici uă dreptate nu ne a făcutu.

Ve rugăm plecați, d-le ministru, în numele legii și umanității, luați în de aprupe băgare de sēmă ale nostre plângeri și orinduiți unu intradinsu la facia loculu a ne face dreptate, sau invitați pe d. Bibescu a veni a ne înfăcișă înainte d-vostre, căci într'altu chip, prin d. sub-prefectulu locale, nu o se putem afla nici uă îndestulare, dovadă este că îndată după petiția noștră ce amu datu d-lui, îndată ce ne a răpit vitele, nu ne a făcu încă dreptate și astu felu o se ne străgămîn pe drumuri și perind uă noi și vitele cari suntu singure vieți și avere a noștră și a familielor nostre.

Ion Micu, Necșiu Nicolae. Manea Savu.

Toți din comuna Breșoia Bibesculu, dis. Ilfovului, plasa Snagovului.

FELURIMI.

La împărșirea anuale a premiilor școlei naționale polone la Paris, care ca în toți anii s'a sevirșit la 12 Augustu, a asistat antîiulu adiutante alu Principelui Napoleone Colonelulu Francișere, apoi Principele Czartoryski, Comitele Andrei Zamoyski și alți notabili ai emigrașunii. Ministrulu instrucțiunii publice era înlocuit de d-nu Filon, inspectorulu Academiei parisiane. Unu aplausu din cele mai entusiaste alu auditorulu, compus în maiorie de Poloni, a resonat în sală cându domn Filon, vorbind în discursulu seș de acei elevi care astăț lipsescu, de la institutu, țice: „Numele acestor elevi nu figurază astăț în lista celor coronat și premiași, fiindu că zi n'au voit se lipsescu din lista MARTIRILORU.“ Între altele s'a împărșit și unu numeru de medalie cu efigia (portretulu) Principelui Napoleone, dăruite de dinsulu. Solemnitatea s'a terminat cu cântarea imnulu naționale polonu și cu entusiasta aclamașione: „Vive la Pologne! Se trăiască Polonia!“

Unu preot eroic. — Dupe esilarea Mnr Krasinski, în sarcinerea de administrator alu diocesei a reamă asupra abatelui Bowkiewicz, betrănu de optu-deci de ani.

Murawieff, chiămandu într'uă ție pe abatele Bowkiewicz, îi ordină se susemneze uă scrisoriă pastore care era pregătită și destinată pentru clerulu diocesei. Abatele refușă cu o țărire, cu tôte ameninșerile proconsulelui, declarând că i era totu una se mără unu omu mai curind sau mai tardu, și că vederea pieței din Vilna unde suntu înălțate spinzurătorile nu lă speria nici de cumu.

Murawieff spuma de turbare; elu dete venerabilulu eclesiasticu unu terminu de două-deci și patru de ore numai pentru a se gândi.

Abatele Bowkiewicz întrebuința a-

cestu timpu spre a face testamentulu seș. Adouă Murawieff îl întrebă din nou:

— Ei bine! abate, îi țice elu, esti gata?

— Da.

— Se susemnezei?

— Se moru...

Dupe câte-va minute, curăgiosulu eclesiastic era trămisu în esilu la Wiatka.

— Despre reducișunea tarifei depeșelor telegrafice în Austria citim, în presa vieneză, că cea reducișune va fi multu mai însemnată de cătu s'a credutu în început: uă depeșă telegrafică pină la țice cuvinte va costa numai 40 creișari (2 lei 20 par.) în Austria; 8 groșite (2 lei 26 par.) în celelalte state ale asociașunii telegrafice germano-austriacă; uă depeșă pină la 45 cuvinte va costa 80 creișari; pină la 100 cuvinte 1 flor. 50 creișari. În loc de 8 Zone (districte) ce au existat pină acum, voru fi d'acumu înainte numai 4, și se va plăti pentru zona (districtu) intă 40 creișari, pentru a 2-a 80 cr., pentru a 3-a 1 flor. 20 cr. și pentru a 4-a 1 flor. 60 cr. Acosta tarifă redusă va fi executată îndată, după ce voru fi ajunse la definitivă încheiere negoțiașunile începute cu celelalte state ale asociașunii telegrafice austro-germane.

— Secetea în Ungaria s'a întinsu peste următoarele comitate: Arad, Bihar, Bekes, Csanad, Csongrad, districtulu Haiducilor, Heves, Szolnok, Iazygia și Cumania, Krasso, Szabolcs, Szathmar, Temes și Torontal; peste totu uă întindere de 1307 mile pătrato.

Giurgiu, 20 August 1863.

D lui Redactoru alu diariulu Românulu.

De și pentru mai multe maltratari și nelegiuri ce au suferit suptu semnașii brutari din acestu orașu de la d. polișaiu alu orașulu nostru, Chivu Vasilescu, s'au adresat către ministerulu respectiv de interne, prin petiția specială, și creșu fără cea mai mică îndoie că și voru afla satisfacere covenită; daru se socotescu datorii totu într'uă vreme a da și publicității virtușile a prea stimabilulu domn Chivu spre aprețirea și de către publiculu respectiv.

Dumnealul d. Chivu în experinșă sa și prea luminată conduită de polișaiu alu trecutulu, pe lingă mai multe nelegiuri precum închisori, maltratari căsnuri de pine, suptu prețescu că pinea era negră, sau lipsă de dramuri etc. după singură părerea sa și în contra jurnalulu existente între noi și municipalitatea respectivă, face în totu intervalulu polișaiulu dimisale fără nici o legiuță formă și netalmăcibilă gonire personală în contra-ne, și mai cu sēmă celui mai capabil dintre noi; și în genere în contra brutarilor cari din cauda neurmărei onor. municipalității cu angajamentulu ei, sau stinsu cu desăvirșire spre a susținea orașulu întregu cu pinea trebuinciosă, numai șapte optu cetățeni familști; spre ași satura gustulu și caprișulu de a săvirgi fapte tiranice, D. Chivu, a inventat și o penalitate demnă de persoana sa stimabilă, adică de a atina jimbă de țitul brutarulu și a lă espune în publicu ocușindu rontulu pieței centrale alu orașulu cu toba bătind, care a și pus'o în lucrare în țile trecute în persoana d-lui Milenco Vicișevici, din care caudă s'alla încă bolnavu. Apoi judecă onor. publicu Românulu dacă n'averu constitușia și nu meritămu (avindu niste asomenca funcționari publici) de a ne lăuda că sintem civilizati și încă prea civilizați; judece apoi și Europa cu învenșunile sale, dacă nu merită și învenșunea ilustru nostru polișaiu Chivu de a fi impodobit cu medalionulu espoșitișunii din Londra, s'au de nu este demn de a se bucura de stima și considerașunea guvernulu respectiv cătu și a publiculu Românulu.

Aceste socotind de a noștră datorie, domnule redactori, de a vi le supune în cunoștință și a vă ruga să i dați loc în colonele stimabilulu dv. diaru „Românulu“. Avem onōrea a vă esprima stima și adina noștră considerașione ce vă păstrăm și cu care ne suptu-semnă.

Milenco Vicișevici, Christu Gheorgiadis, Tudorache Mărginșu, Sara-Guscovici.

MIPIKBRILE IN PORTUL BRILA In zioa de 21 Aegst 1863.

Table with 2 columns: Item name (e.g., Korabii sosite, Vanoare sosite) and price/quantity.

MIPIKBRILE IN PORTUL GALATI In Zioa de 20 Aegst 1863.

Table with 2 columns: Item name (e.g., Korabii sosite, Vanoare sosite) and price/quantity.

Consulatul Generalu Ellinu din Bucuresti.

Declaraz ka prin asistarea mi kon... G. Katelzo mi nentr Grigorio Theoxari. Gerante. George Benizelo. Bskresca 22 Aeg. 1863. No. 650.

DE VINZARE sure tere Padsrea n... George G. Kantakozino. No. 647. 3 4z.

DE ARENDAT momia VALEA LBN... George G. Kantakozino. No. 648. 3 4z.

5000, de galbeni sint de dat ka... No. 604 3z.

SPIRITU DE CORONA aromatico-medicinalu

Doctorului Beringuier. (QUINTESSANCE D'EAU DE COLOGNE) u a esen a preciosa, care se distinge nu numai ca unu aromu escelentu...

IN SPIRITULU DE CORONA c. r. privileg. a Doctorului BERINGUIER se coprinde eterulu celu mai volatilu...

Kursu descuimfe comerciale la scola de Roziu, in curtea Academiei.

§ I. Ka in anii 1861 mi 1862 voi sa daa mi avesth an n h krsah de utimpele komerciale...

§ II. Krsah va invene in Septembrie viitoru, mi se va da in limba romina seara de la 8-10...

de inkiriat. Kasele din strada Beiliksl, vis-a-vis de Kafeneaoa Deds, in kari se afi astzi nensionatsi...

CIMENTU. La magazinsih sstb insemnagiloru din kaleda Mclari vizavi de otels Fiegki...

de vinzare. Pronrietatea Udeni, din distriktul Msa... No. 559. 14 2z.

de vinzare. Mo ia GEBVNE-IIIICI dia Teleormanu: stiujeni 800 masu, lings 3,500...

de arendat. Momie MERILIANI mi VALEA-MB...

DE VINZARE, o PBDERE de momia VALEA-MBRLSI, o vie (45 pogoane) la Dragasanu. 2 lokri la TERN.

de inkiriat de la sf. Dimitrie viitoru nre jsmntate an, kasele din strada Xerestrus No. 59...

Vinzare de trasuri. O kareta de Brandmaier nentr oradu mi voiaj. Mal msta mi mari...

Cursu American de Caligrafie pentru Civile si Militare. In 10 ore perfecta invatatura de Caligrafie...

APE MINERALE. Pflnauer, Selters mi auz de Bda proasnete, a sosit de iznoav...

Spre stiinta publicului. Ssb-semnatul daa inkonmtingu ka mia mai sosit aksm artikole...

LA MAGASINULU IOAN ANGELESCU

Calea Mogosoe vis-a-vi de Palatu Domnescu in coltu. Au sositu Renunitulu Cascavalu de Pen-teleu, de tomnu in Bucati mici care va tine...

SOCIETATE ASIGURATOARIE DE FOCU. Feniosu astriakz din Viena ka snh Capitalu primitivu de 20,000,000 Lei Concessionat prin Dekrete...

MUTARE DE MAGASINU. Makituzie ce de mai mslu anu as fost sitalu in fosta pronrietate...

de vinzare Kasele ka pnyv-liile mi lokrile ce sintu in faga Palatulu Pringslu Barbu D. Mitrbe...

de vinzare. Padsrea cea mare dnu momia Bumbuniu distr. Argemu...

de arendat. Momie fragiloru Holizi, Miksnemqi mi Greqi de josa distriktul Ilfov...

De urgenta. Cine voesye QI-MENT kst. englesesk (Hortland) sstb...

Spre stiinta publica

Fiind ka terminu de trei lani la lotria kalesueli fabrikat nentr esno-sigia de Londra...

BIBLIOGRAFIE. Au esit de sup tipar Vutia lui Vlad Tepesi Kodu cel Batrin, de Dimitrie Bolintianu...

Un june comerciant. Kare a servit in kase mari de omervis mi a fabrilu mari...